

Єднаймося в Просвіті!

Не дивіться на Україну, як на землю своїх батьків. Дивіться на неї, як на землю своїх дітей. І тоді прийдуть зміни...

Святослав ВАКАРЧУК

6 (684)
8 лютого
2018 р.

Тижневик «Галицька Просвіта» * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Ірина Галаса * Друк – КП фірма «ЛІК» * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського, 18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (0342) 53-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 2600729127 в ПАТ «АКБ Львів» МФО 325268, код 36117309. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

А ХТО ПОСТОІТЬ ЗА СВОЄ?..

В останній час, і не лише з ухваленням сеймом і сенатом Республіки Польща змін до закону про Інститут національної пам'яті щодо так званої бандерівської ідеології, наші західні сусіди агресивно роздувають антиукраїнську істерію. Виставляючи себе мало не святими, поляки представляють українців своєму суспільству й світові збурями, злочинцями, які здійснювали над ними геноцид. Та хіба це історична правда, хіба вони не чинили нам зла набагато більше... Справді бо, не бачать у своєму оці колоди, вишукуючи скалку в чужому. Хоч чомусь дуже обурилися дослідженню професора Принстонського університету Яна Томаша Гросса «Сусіди», який стверджує, що поляки під час німецької окупації вбили більше євреїв, ніж німців. А для переконання варто почитати книжку цього ж автора «Золоті жнива». Та хай це буде на їхній совісті. Я ж про своє...

На жаль, і в численних коментарях політологів, експертів, політиків, журналістів, та й в ухваленій у вівторок Верховною Радою заяві, що виглядає як чолобитна до очільників сусідньої держави, не дано чесних оцінок діянням сусідів проти українців на нашій землі. Ще можна зрозуміти надто м'яку, коректну чи навіть німецьку постанову-заяву Верховної Ради, напевно задля того, аби цей «історичний епізод» не вийшов із політичної площини. Але шкода, що ні разу в численних розмовах наших журналістів, експертів з очільниками різних польських інституцій я не почув бодай запитання: а для кого польська держава у тридцятих роках створила концтабір «Берега Картузька»? Коли ще не було німецьких концтаборів. Та для українських політ'язнів, які боролися за визволення своєї землі з-під польської окупації.

А запитати б їх, скільки українців було замучено під час численних акцій пацифікації і принудження... Відомий художник і один із засновників «Меморіалу» Степан Каспрук якось розповідав, що його батько Дмитро з с. Нові Скомохи Галицького району був жорстоко караний на шістьдесят бивнів за те, що відмовлявся йти до польського війська. Майже рік відлежав і залишився скаліченим до кінця життя. І він такий не один. А численні депортації українців зі своїх етнічних земель, а операція «Вісла» (чит. 3 стор.)... Чи це не геноцид українців?

А поспитаймо у нинішніх польських прокураторів, для кого вже після війни і знищення нацизму було створено концтабір «Явожно». Для українців, які боролися за свободу, які чинили опір депортації, які відстоювали свою ідентичність. «Добрі» сусіди, як і впродовж століть, діяли супроти українців «огнем і мечем». Наголошую, на етнічних українських землях, до яких, нагадаю, належать і Галичина, і Волинь, і Перемищина, і Підляшшя, і Холмщина, і Лемківщина, і Сяноччина... Бо ж не в чужій землі велів себе похоронити Данило Галицький, а в другій столиці свого князівства – Холмі. Навіки застовблюючи за українцями їхні етнічні землі. То хто й кому мав би виставляти історичні претензії щодо гонінь, переслідувань, геноциду?

Відгукуючись на польський закон керівник Правого сектора Дмитро Ярош цілком справедливо нагадав сусідам: «Ми не приходили на польські землі й не були окупантами Польщі. Ми виборювали свою Державу». А що зробили нинішні польські політики своїм законом: вдарили у спину українському народові, який стоїть у цей час на передовій, зупиняючи російські орди на межі двох світів, боронячи кордони європейської цивілізації. Та наш караван, не зважаючи ні на що, має йти до мети. Як на його, так і на моє переконання, «ми, українці, можемо збудувати щасливу, заможну, сильну державу тільки тоді, коли реалізуємо ідеї Тараса Шевченка і Степана Бандери». І жодні чужинські заборони нас не можуть зупинити.

Як стверджував поет, нам своє робить!

Богдан ВІВЧАР

ЄДНАЙМОСЯ В «ПРОСВІТІ»

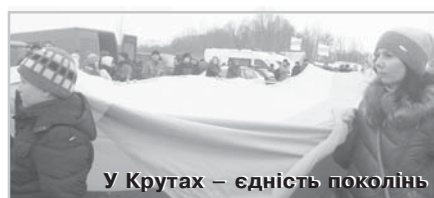
ВІД КАРПАТ ДО ДЕСНИ

«Єднаймося в Просвіті». Це наше прадавнє гасло на практиці втілюється, зокрема, у зв'язках просвітян Прикарпаття і Деснянського краю – Чернігівщини. Взаємні поїздки колективів, обмін досвідом, передача бібліотекам літератури, участь у духовно-патріотичних акціях засвідчують їхню велику обопільну користь для загального добра.

Ось і нещодавно обласна «Просвіта» відправила своїх посланців під орудою викладача Івано-Франківського агроколеджу Володимира Василюка на акцію вшанування століття подвигу крутянців. Для Музею Крут і Чернігівської «Просвіти» прикарпатці передали книжки з історії Прикарпаття і «Просвіти», твори Степана Пушика, Юрія Андруховича, Євгена Барана, Ольги Деркачової та інші.

Наші країни взяли участь у зиніційованому Чернігівською «Просвітою» круглому столі, присвяченому століттю подвигу крутянців, у акціях із вшанування наших героїчних попередників.

– Це було справді народне вшанування подвигу української молоді, яка стала на захист Української Народної Республіки, – розповів Володимир Іванович, який 28 і 29 січня разом із просвітянами перебував біля пам'ятника крутянцям на станції Крути. – Особливо велелюдним був понеділок, 29 січня. На жаль, влада не спромоглася адекватно підтримати духовно-

У Крутах – єдність поколінь

патріотичне піднесення народу. Прикро, що попри чудовий сонячний день, на урочистість не прибув Президент. З часу установлення на місці бою пам'ятного хреста окрім Віктора Ющенка інших очільників держави тут ніколи не було. Та радію великому Всеукраїнському здвигу нашого патріотичного люду. Це засвідчує, що подвиг юнаків в ім'я України коренево востає в нашу історію...

Навзаєм чернігівські просвітяни в особі заступника голови обласного об'єднання Миколи Шкурка передали до бібліотеки нашої «Просвіти» більше півторадесятька книжок історичної, просвітянської, краєзнавчої тематики. Зокрема, «Просвіта» – наша доля», «Життя і чин Анатолія Погрібноного», «Історія Ніжина», «Земляки Миколи Міхновського в боротьбі за українську державність», «Сергій Єфремов» та інші. Їх можна взяти до читання у просвітянській бібліотеці.

Та головне, що у таких доброзичливих стосунках ми хай по маленькій духовній цеглині вибудовуємо соборну Україну.

Богдан ВІВЧАР

НАРЕШТІ

В УКРАЇНСЬКОМУ ВІЙСЬКУ – УКРАЇНСЬКЕ ВІТАННЯ

Уряд пропонує змінити радянське військове привітання «Бажаю здоров'я!» на «Слава Україні!»

Уряд пропонує офіційно запровадити військові привітання «Слава Україні!» та «Героям слава!» замість привітань радянського зразка. Відповідний законопроект № 7549 від 5 лютого зареєстрований у Верховній Раді.

Ініціатором законопроекту є прем'єр-міністр України Володимир Гройсман.

Документом пропонується внести зміни до статті 84 військового статуту внутрішньої служби Збройних сил,

замінивши радянське привітання «Здрастуйте, товариші!», «Бажаємо (бажаю) здоров'я!» на «Слава Україні!» та «Героям слава!»

«На вітання начальника або старшого за військовим званням «Слава Україні!» всі військовослужбовці, які перебувають у строю або поза ним, відповідають «Героям слава!», – сказано в проекті закону. Аналогічними фразами пропонується і прощатися – замість чинної зараз статутної форми прощання «До побачення, товариші!», «До побачення!».

ЗНО-2018

Є ЗМІНИ В ОЦІНЮВАННІ

6 лютого стартувала реєстрація для участі у зовнішньому незалежному оцінюванні. У ЗНО-2018 є нововведення, що стосуються іноземної мови.

За інформацією на сайті Українського центру оцінювання якості освіти (УЦОЯО), реєстрація для участі у ЗНО триватиме до 19 березня.

Для участі необхідно за допомогою сервісу «Зареєструватися» на сайті УЦОЯО, сформувати і роздрукувати реєстраційну картку, зібрати комплект реєстраційних документів та подати їх до установи освіти (для учнів) або надіслати рекомендованим листом до регіонального центру УЦОЯО (для інших охочих).

Після успішної реєстрації учасник отримує сертифікат ЗНО, інформаційний бюлетень та реєстраційне повідомлення.

Варто зазначити, що для кожного зареєстрованого учасника на веб-

сайті УЦОЯО створюють інформаційну сторінку, доступ до якої можливий за номером і пін-кодом сертифіката.

На сторінці буде розміщена інформація про вибрані предмети для проходження тестування, а згодом також адреси пунктів проведення ЗНО та результати проходження тестування.

Аналогом інформаційної сторінки є мобільний додаток «Моє ЗНО», який надає інформацію про проведення ЗНО на мобільний пристрій.

Важливо, що цього року ЗНО з іноземної відбуватиметься по-новому: абітурієнт виконуватиме не тільки письмові завдання, він ще й демонструватиме розуміння мови на слух. Для цього в Центрі оцінювання якості освіти облаштували спеціальну студію звукозапису. Створені там аудіо-записи вклаватимуть до комплексу тестових матеріалів.

АКЦІЇ

МАРШ ЗА МАЙБУТНЄ ЗІБРАВ У КИЄВІ ПОНАД 10 ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ

Під національними та червоно-чорними стягами від пам'ятника Шевченкові учасники «Маршу за майбутнє» вирушили до Європейської площі.

Аби перешкодити ході, Хрещатик повністю перекрили ще й альтернативним заходом «Автоєвросила».

Учасники й організатори ходи закликали учасників до мирних, цивілізованих дій. «Ми не будемо провокувати сутички, не будемо йти через кордони поліції, через кордони, які виставили учасники акції «Автоєвросила». Про акцію з автомобілями ніхто не знав, але найбільше насторожує і перше, що впадає в очі, це те, що дуже багато молодих людей спортивної зовнішності з пов'язками на руках «Автоєвросила», – розповіла координатор партії «РУХ НОВИХ СИЛ» в Івано-Франківській області Тетяна Пришляк.

Люди прийшли з плакатами й банерами. Основні вимоги учасників маршу – це відставка Порошенка і зміна виборчої системи.

Завершенням «Маршу за майбутнє» у Києві став автопробіг до маєтку Петра Порошенка. Зі сцени Міхеїл Саакашвілі повідомив, що подібні мирні візити влаштовують усім причинникам пропрезидентської партії.

А вже 18 лютого українців запрошують на чергове віче проти чинної влади. Мітингі відбудуться у Києві й у всіх обласних центрах України. На Майдан до Києва запрошують і Порошенка, аби той заявив про відставку.

«Адже Порошенко лежить колодою на шляху до змін. Ступінь деградації українських високопосадовців стає очевидним не лише для українців, а й для всієї Європи. Петро Мальдівський та Юрко Сейшельський стали символами морального та інтелектуального падіння чиновників, які нахабно шикують на курортах під час війни. Вони крадуть не тільки наші гроші, вони крадуть нашу віру в можливість гідно жити у своїй країні. Чотири роки після втечі Януковича можна стверджувати, що вони всіх нас обдурили, ніхто не покараний за злочини проти Майдану, а корупційні схеми розійшлися до небачених масштабів. Українці загнані у злидні й поставлені на межу виживання. В Україні відбулася узурпація влади Президентом. Порошенко запровадив тінзовий контроль над роботою Верховної Ради, Уряду, судів, місцевих органів самоврядування, СБУ, Нацбанку, телеканалів, вдаючи з себе при цьому європейського політика. Порошенко став гарантом безкарності для олігархів, гарантом збереження корупції, гарантом відсутності будь-яких перспектив для українців на своїй землі. Наша головна вимога – відставка Порошенка», – заявив народний депутат України, один із лідерів партії «РУХ НОВИХ СИЛ» Юрій Дерев'яно.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

«ГАЛИЦЬКУ ПРОСВІТУ»!

Передплатний індекс – 91083

ХРОНІКИ

«ПРОСВІТА» У СІЧНІ

У перший місяць року «Просвіта» жила різноманітними духовно насиченими акціями, заходами, концертами, у яких брали участь і які охопили тисячі краян.

Так, у Новорічну ніч на головній сцені Івано-Франківська діти з Клубу обдарованих дітей обласної «Просвіти» (гурт «Просвітяночки») вітали краян зі святом.

А зранку 1 січня делегація просвітян (С. Волковецький, О. Тебешевська, Б. Борович, М. Січка, В. Василюк, В. Сабадуха, С. Штурмак та інші) відвідала Історико-меморіальний комплекс Степана Бандери в с. Старий Угринів та взяла участь в урочистостях з нагоди річниці Провідника ОУН.

3 січня в НД «Просвіта» відбувся круглий стіл на тему «Роль Степана Бандери в боротьбі за свободу та Незалежність України», організований ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка та ГХР «Клич».

4 січня – прийняття запрошених просвітянами на Різдвяні свята дітей з Костянтинівки та Краматорська. Екскурсія в Музей визвольних змагань (М. Січка, В. Глаголюк).

6 січня – Стусівські читання, організовані «Просвітою» та Громадським інститутом аналітики.

8 і 9 січня – екскурсія для дітей із Костянтинівки. Коляда з дітьми зі сходу в НД «Просвіта».

10 січня по вул. Стуса, 17 відбулося дійство «Колядуємо гуртом», де яскраво та енергійно колядував ансамбль «Просвітяночки» Клубу обдарованих дітей обласної «Просвіти» (керівник – Руслана Денег). А потім вони заколядували на святковому концерті «Різдво іде по світу», що проходив на Вічевому майдані.

13 січня. «Василівські посиденьки» – поетичні читання від поетів Василів, святкові розмови про несвятакові і презентація книжки Василя Бабія «Сузір'я жовтого пса» у Музеї народної шани Тараса Шевченка у НД «Просвіта».

14 січня. Святковий вечір «Різдво в «Просвіті», у якому взяли участь більш як півтора десятка громадських організацій і кілька сотень краян, як кажуть, «яблуку не було де впасти».

Виступ Клубу обдарованих дітей на святі святого Василя, Старого Нового року та Щедрого вечора у мікрорайоні «Каскад» біля церкви Святого апостола Юди Тадея.

21 січня. Засідання школи виноградарів. Українські вечорниці. Одяганка – українська вишиванка.

22 січня. Колектив «Просвіти» взяв участь в урочистому вічу з нагоди Дня Соборності України. До слова були запрошені мер міста Руслан Марцінків, голова обласного об'єднання «Просвіта» Степан Волковецький та голова братства ОУН-УПА, член Правління обласної «Просвіти» Богдан Борович.

Просвітяни взяли участь у акції «Ми є Соборна Україна».

Показ художнього фільму «Небесна сотня. Герої не вмирають» у НД «Просвіта» (молодіжне крило об'єднання «Самопоміч»).

23 січня – просвітянська лекція, приурочена Дню Соборності та 100-річчю IV Універсалу у гімназії № 2.

Виступ голови ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка С. Волковецького на телебаченні «Карпати» з нагоди Дня Соборності та 100-річчя IV Універсалу.

24 січня. Видруковано «Просвітянський календар».

28 січня. Вечір відпочинку «Кому за...»

29 січня. Участь просвітян у Смолоскипній ході пам'яті героїв Крут.

30 січня. Інтелектуальна гра-дебати для учнів гімназії № 2, організована просвітянським осередком ПНУ.

У січні вийшло чотири випуски тижневика «Галицька Просвіта» і їх надіслано передплатникам.

6 січня на радіо «Карпати» вийшла радіо-програма «Дзвони Просвіти», спецвипуск «Христос народився – весь світ звеселився». Серед інших звучали матеріали у передачах обласного радіо про проведення масштабного заходу «Різдво в «Просвіті», про вечір відпочинку «Кому за...», про перебування на Івано-Франківщині дітей із Костянтинівки Донецької області й опіку «Просвіти» над ними, інтерв'ю з головою «Молодої Просвіти» Є. Бардяк про підсумки роботи за 2017 рік, про участь просвітян у смолоскипній ході на честь Героїв Крут і відзначення Дня Соборності, інтерв'ю на цю тему з головою ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка С. Волковецьким.

Отож у «Просвіті» духовно-культурне життя не стихає ні на мить. Приходьте, ви завжди знайдете для себе щось цікаве, повчальне, таке, що надихне на добрі справи в ім'я України.

ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ

2018-ий ознаменований рядом визначних дат з історії України, пов'язаних боротьбою проти імперської Москви.

Це – 80 років народження Василя Стуса, поета-бунтаря, спадкоємця духу Великого Тараса, якого вбили в карцері ГУЛАГу в Мордовії 3 вересня 1985 року; 100 років проголошення IV Універсалу Центральної Ради про повну незалежність УНР і початку створення єдиної соборної держави «від Сяну до Дону»; 100-ліття Української революції і подвгу наших героїв у бою з московською червоною ордою біля станції Крути на підступах до Києва.

Відзначення таких славних подій надзвичайно необхідні для наймолодших громадян України, щоб виховувати майбутніх захисників нашої держави в душі націо-

нальної самосвідомості, гідності й честі, патріотизму й гордості за свій народ.

Саме тому чергової XIX тур історичних бесід-вікторин для молодших школярів «Україна – земля героїв», організований музеєм «Дем'янів Лаз» спільно з освітянами 26 січня в актовій залі ЗШ № 25 м. Івано-Франківська, отримав назву: «Від Крут до Донбасу відчув москаль силу нашу».

На акцію прийшли чотирикласники зі своїми керівниками: Надією Степанівною Бресь, Наталією Романівною Петренко та Леонідою Вікторівною Померенко, син якої Олексій, лейтенант-артилерист, більше року воював на Донбасі. Прийшли також і батьки з молодшими дітьми, зокрема Людмила Степанівна Надрага та Степан Михайлович Марунчак.

Розповідь завідувача музею супроводжувалась показом світлин, картин українських

художників та піснями гуртів «Тінь сонця» та «Кому вниз». Події столітньої давності аналізувалися у співставленні з реаліями кінця 2013 – початку 2018 років. Особлива увага була приділена постатям героїв Крут Аверкія Гончаренка; 19-річного Григорія Піпковського, який перед розстрілом заспівав «Ще не вмерла...»; 17-річного Левка Лукасевича та наших земляків – Героя України, члена Небесної сотні 19-річного Романа Гурика; учасника битви під Дебальцевим, сержанта 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону 128-ої гірсько-піхотної бригади Збройних сил України 24-річного Андрія Прошака, який загинув на блокпосту біля с. Рідкодуб Донецької області, врятувавши життя своїм побратимам і відзначений орденом «За мужність».

Учні 4-Б і 4-В класів: Ксенія Хлібкевич, Максим Бровчук, Вікторія Надрага, Вікторія Марунчак, Денис Стефа-

нишин, Яна Павлюк і Вікторія Павлюк декламували вірші українських поетів, присвячені подвигу юних героїв. По завершенні бесіди відбулась виступна програма, переможцями якої стали Анастасія Бурчаковська, Максим Гнип та Яна Павлюк. Вони отримали грамоти, книжки «Історія України для дітей» А. Лотоцького, путівники Обласного музею визвольної боротьби ім. С. Бандери від організаторів проекту – музею «Дем'янів Лаз» та обласної організації «Національного корпусу».

Наступна акція – урок-реквієм «Простіть нам, мамо, ми інакше не могли» відбувається 25 лютого і буде присвячена землякам, які полягли на Майдані гідності та в російсько-українській війні. Тож запрошуємо всіх свідомих українців приходити до меморіалу «Дем'янів Лаз» і вшановувати пам'ять наших героїв.

Михайло ФРЕЙК,
завідувач МК «Дем'янів Лаз»

ДОЛІ

РЕАЛЬНІ ІСТОРІЇ З АРХІВІВ СБУ:

У ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ ПРЕЗЕНТУВАЛИ КНИЖКУ «НЕРЕАБІЛТОВАНА ПАМ'ЯТЬ»

Презентація книжки історика, викладача ПНУ Сергія Адамовича зібрана в Івано-Франківській обласній бібліотеці освітян, студентів, чиновників і депутатів.

У книжку лягли сотні сторінок історій з архіву СБУ, які відкривають читачам трагічні сторінки історії Західної України 40–50-их років ХХ століття. Описані долі людей, які потрапили у жорна нацистського та більшовицького тоталітарних режимів, та продемонстровано справжнє обличчя радянських «визволителів» західноукраїнських земель.

«Книжка є результатом роботи в архівах СБУ, також опубліковано свідчення очевидців. Ця книжка розкриває обличчя наших «визволителів». Кожна історія є особлива, коли виходив з архіву СБУ, думав про те, що не таке й погане наше життя», – говорить упорядник праці Сергій Адамович.

«Сама робота була дуже цікава, треба було опрацювати великий масив архівів, це цікава і скрупульозна праця. Для того,

щоб знати долі людини, потрібно було прочитати всю справу. Книжка про те, що кожен учасник таких подій є героєм, бо герой не лише той, хто воює, йдеться також про всіх людей, які допомагали», – ділиться один із авторів Роман Кобильник.

Він зазначив також, що книжка написана розмовною цікавою мовою, але художніх метафор немає – трагічні історії цілком реальні. Автори сподіваються і далі працювати, адже є ще близько 60 000 неопрацьованих справ того часу.

Серед інших презентація книжки Сергія Адамовича «Нереабілітована пам'ять», де зібрані історії вояків УПА та ОУН, видав міський голова Руслан Марцінків, який пообіцяв, що книжка обов'язково потрапить до бібліотек міста, щоб кожна дитина і дорослий могли її прочитати.

КОНКУРСИ

СТАНЬ ДИРЕКТОРОМ

Департамент освіти та науки Івано-Франківської міської ради оголосив конкурсний відбір на заміщення вакантної посади директора Центру туризму і краєзнавства учнівської молоді Івано-Франківської міської ради.

Вимоги до кандидатів: громадянство України, вільне володіння державною мовою, вища освіта ступеня не нижче спеціаліста або магістра та стаж педагогічної роботи не менше трьох років, а також організаторські здібності, фізичний і психічний стан, які не перешкоджають виконанню професійних обов'язків.

Для участі в конкурсному відборі необхідно подати такі документи:

заяву про бажання взяти участь у конкурсному відборі;
копії документів про освіту і трудову діяльність (копію трудової книжки);

РІШЕННЯ

ОЧИСТИТИ ДУШУ

Проїзд івано-франківських парафіян до духовних місць фінансуватимуть з міського бюджету. Його забезпечить управління транспорту та зв'язку виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради. Отож парафіянам Івано-Франківська потрібні автобуси для поїздки у місця духовного збагачення:

до с. Гошів Долинського району та м. Борислав Львівської області (два);
до с. Зарваниця та с. Залісся Тернопільської області;
до м. Чернівці;
до урочища Джулик Закарпатської області;

особовий листок з обліку кадрів форми П-2;
копію документа, який посвідчує особу; дві фотокартки розміром 4х6 см; посвідчення про проходження навчання з питань управлінської діяльності (за наявності); атестаційний лист (за умови проходження атестації); мотиваційний лист; перспективний план розвитку навчального закладу, вимоги до оформлення якого встановлені уповноваженим органом.

Додаткова інформація про обов'язки, розмір заробітної плати та умови праці надає Департамент освіти та науки.

Документи приймають до 1 березня за адресою: 76014 м. Івано-Франківськ, вул. Степана Бандери, 10Г, каб. 211, тел. 52-13-11.

КІНО

ЖИТТЯ І ГОЛОС – ЗА СВОБОДУ

У театрі кіно «Люм'єр» відбувся допрем'єрний показ фільму «Міф» за участі режисера фільму Івана Яснія та брата Василя Сліпака – Ореста. «Міф» розповідає історію життя Василя Сліпака – оперного співака зі світовим ім'ям та унікальним голосом.

«У світових колах його поважали. Він був всесвітньо відомий співак з унікальним голосом. Ще замолоду він мав дуже цікаве поєднання голосів – це був контрактор – найбільш високий голос, майже жіночий, тонесенький. Коли тим голосом співають хлопці, він унікальний і не схожий ні на що. Він міг співати і басом. У цілому світі це дуже велика рідкість», – розповідає Іван Ясній.

Інформацію про життя Василя Сліпака почали збирати, коли вже дізналися про його загибель. А життя у Сліпака виявилось надзвичайно цікавим. Допомога збирання дані для стрічки брат Орест Сліпак.

«Це дуже потужна історія», – стверджує режисер.

Василь народився у Львові, але згодом переїхав до Франції, де прожив 19 років. Там він мав усе, що ми звикли називати «щастям»: ім'я, успішну кар'єру на світових оперних сценах, вірних друзів і кохання.

Він брав активну участь у Революції гідності, очоливши демонстрації у Франції, а згодом долучився й до волонтерського руху, допомагаючи Україні. Здавалося б, робив більш ніж достатньо як для людини творчої професії. Але Василь вирішив залишити сцену та кар'єру в Європі й стати до лав добровольців, коли в його рідну країну прийшла війна. Під час виконання бойового завдання Василь Сліпак (Міф) загинув від кулі снайпера.

Автори поєднують у фільмі різні жанри: кіно та концерт. Використано безліч архівних відео, які показують героя у повсякденні та на сцені. Також переплітаються дві сюжетні лінії, які подібні настільки, що забуваєш, де вигадка, а де реальність. Одна – це оповідання Джанні Родарі «Джельсоміно в країні брехунів» про хлопчика, що мав унікальний голос та боровся ним із негідниками; а друга – історія про Василя, який поклав свій голос і життя у боротьбі за свою країну, оскільки не міг мовчати.

Анімацію до фільму створив український карикатурист Юрій Журавель. Фінансування фільму відбулося за рахунок Держкіно. Аби зробити його якнайкраще, залучалися і внески небайдужих людей через Спільнокошт. А зйомки (поїздки, техніка) проходили за власний рахунок творців.

Фільм вийде у широкий прокат 8 лютого. Творці планують показати його на 150 фестивалях, щоб ім'я і голос Василя Сліпака почули в цілому світі.

Н. К.

ПАМ'ЯТЬ

КРИВКА ЯК ПАМ'ЯТНИК

У селі Спас Коломийського району місцевий житель Василь Савчук організував музей-кривку.

Коли чоловік зводив власну домівку, то натрапив на залишки повстанця Дмитра Дідушака на псевдо Погиба. Хлопець належав до відділу пропаганди. Мав при собі фотоапарат, який сьогодні знаходиться в музеї-кривці. Загинув Дмитро при

в'їзді в село. Йому було лише 22 роки. Поховали повстанця таємно, пише «КУРС» із посиланням на спільноту «С14news» у соцмережі «Facebook».

Згодом Василь Савчук організував перепоховання повстанця, а на місці знахідки облаштував кривку. Допомогли розповіді старожилів, вдалось зібрати старі речі повстанців – образ, лампу, друкарську машинку, зброю і фотоапарат.

Над кривкою Василь Савчук спорудив пам'ятний знак загиблим воїнам УПА.

ДОКУМЕНТИ СВИДЧАТЬ

2017 рік був якоюсь мірою «ювілейним»: на нього припала 70-та річниця проведення злочинної радянсько-польської переселенської операції «Вісла». Не випадково саме тепер спостерігається активізація екстремістської діяльності в Польщі щодо України. Таке поживлення в сусідній країні відбувається з чіткою періодичністю – щодесять років, тобто поляки також відзначають чорні «ювілеї». Інша річ, що ми не маємо підстав говорити про одну конкретну дату, бо виселення етнічних груп – лемків і бойків – з питоми українських земель тривало з 1942 по 1947 і в 1951 роках. Тобто на останню п'ятирічку нашого життя випало кілька таких трагічних круглих дат: у 2015 р. – 75-річчя початку виселення, у 2016 р. – 70-річчя від дати завершення спільних терористичних дій Росії і Польщі проти українського населення. І нинішня дата. Тому й активність у сусідів така тривала. Вона зросла лише на шостому десятку з часу подій, із відокремленням України від СРСР, бо до того часу не могла Польща виставити претензії своїй покровительці Росії.

ТАБЛОЇД

«МОЛОДА ПРОСВІТА» З НОВИМ ЛОГОТИПОМ

Протягом останніх півроку активісти «Молодої Просвіти Прикарпаття» розробляли стратегічний план на три наступні роки, новий логотип, брендову продукцію та знімали промо-ролики.

За словами голови ГО «Молода Просвіта Прикарпаття» Євгенії Бардяк, програмними пріоритетами на найближчі роки обрали розвиток громад, зокрема сільських, пропагування прав людини, українознавство.

Основною місією організації є навчання жителів через не-

формальну громадянську освіту впливати на підвищення якості життя в громадах шляхом реалізації суспільно корисних ініціатив.

Розробка нового логотипу – це важливо для ідентифікації обласної організації.

В його основі – промінь світла жовтого кольору і велика синя літера «П», що символізує просвітництво. Логотип розробила дизайн-агенція «Brendari».

«Ці кольори нас повертають в історію нашої організації, яка створювалася як така, що зберігає традиції, культуру, несе історичні цінності та українознавство. Попри те, що ми дещо змінюємо

напрямки діяльності, наша основа та історія залишаються», – пояснила голова «Молодої Просвіти Прикарпаття».

Візуальний стиль організації розроблятиметься найближчим часом.

Презентували і перший промо-ролик організації, який закликає молодь та молодих духом людей приєднуватися до її роботи. Аде організації співпрацюватиме з державними освітніми установами, активною сільською молоддю, українськими та іноземними громадськими організаціями, що працюють у сфері громадянської освіти.

Н. К.

НОВАЦІЇ

МУЗИЧНА ПРЕМІЯ «КРАЙ ХіТІF»

Незабаром іванофранківці матимуть змогу переглянути перший проект-нагородження найкращих пісеньних композицій та виконавців області. Музична премія має назву «Край ХіТІF» та «Край ХіТІF junior».

Цей проект – ідея команди професіоналів, а саме: режисера, кліпмейкера Андрія Снімщикова, аранжувальника, звукорежисера, лідера гурту «Гринджоли» – Романа Калина та заслуженого діяча естрадного мистецтва України, композитори – Ірини Батюк.

Варто зазначити, що таке нагородження в Івано-Франківську – вперше. Серед номінантів на премію – переможці Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів, учасники телепроектів «Голос. Діти», «Україна має талант», «Х-Фактор», пісенного конкурсу «Дитяче Євробачення», «Співай», «Чорноморські ігри».

ШКОЛА

ЗАГРОЗИ ІНТЕРНЕТУ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИМ ШКОЛЯРАМ РОЗПОВІЛИ ПРО КИБЕРБЕЗПЕКУ ТА ХАКЕРСЬКІ АТАКИ

В актовому залі Івано-Франківської ЗШ № 4 відбулось засідання молодіжного дискусійного правового клубу «Діалог» на тему «Приватне життя в кіберпросторі». Про це пише «Галицький кореспондент».

«Експерти зазначають, що в Україні, на жаль, поряд із Росією, Бразилією, Китаєм та Індією хакерство набуває загрозливих масштабів. Високий рівень освіченості молоді у галузі сучасних інформаційних технологій, зниження рівня життя в Україні, високий рівень безробіття та обмежені можливості працевлаштування сприяють збільшенню протиправних та злочинних дій у кіберпросторі. Тому користувачі повинні знати правила поведінки в Інтернеті, які допомагають захистити їхнє віртуальне і реальне життя», – розповіла керівник клубу бібліотекар Майя Шегда.

ІСТОРІЯ

ФУНДАМЕНТИ УСПЕНЬСЬКОГО СОБОРУ МУЗЕЄФІКУЮТЬ

У стінах Українського Католицького Університету (Львів) між Національним заповідником «Давній Галич» та Національним університетом «Львівська політехніка» відбулося підписання Угоди про виконання науково-проектної документації щодо музеєфікації, консервації фундаментів Успенського собору XII ст. і реставрації каплиці Св. Василя Великого XVI ст. у с. Крилос (Княжий Галич).

Документ передбачає проведення комплексних наукових студій, зокрема верифікаційних археологічних досліджень згаданих пам'яток.

Ці заходи здійснюватимуться під науковим керівництвом професора Миколи Бевза за співпраці археолога Юрія Лукомського та архітектора Василя Петрика.

«Кінцевою метою проекту, – зазначив генеральний директор заповідника Володимир Костишин, – є консервація та музеєфікація фундаменту Успенського собору із максимальним залученням сучасних технологій, що не тільки забезпечить збереження пам'ятки національного значення для прийдешніх поколінь, але й приверне увагу паломників і туристів до найвизначнішої християнської святині середньовічного Галича».

Н. К.

ПРИЗНАЧЕННЯ

НОВИЙ ДИРЕКТОР МУЗЕЮ МИСТЕЦТВ ПРИКАРПАТТЯ

На засіданні комісії обласної політики розглянули питання про погодження призначення директора Музею мистецтв Прикарпаття.

Зокрема, за словами начальника управління культури, національностей і релігій Володимира Федорака, після звільнення попереднього керівника, був проведений конкурс на зайняття цієї посади.

«В конкурсі взяли участь четверо осіб. З них «левова частку» голосів отримав Василь Романець. Тож враховуючи результати конкурсу та серйозний досвід цієї людини, просимо призначити Володимира Романця на посаду директора музею терміном на п'ять років», – сказав Федорак.

Також під час засідання члени комісії погодили призначення на посаду керівника науково-редакційного відділу музею терміном на п'ять років. Івано-Франківська область» Ярослава Гандзюка.

даних та представив свій матеріал у вигляді презентації «Особиста кібербезпека».

Запрошені гості, старшокласники Івано-Франківської ЗШ № 4 вступили у діалог із фахівцями, отримали відповіді на запитання, що їх цікавили. Бурхливе обговорення викликав відеоряд, який бібліотекарі підібрали до заходу: «Банкоматне шахрайство», «5 ознак хакерської атаки», «Наймасштабніша кібератака в історії України – вірус Discoder.C».

ХТО КОМУ ВИНЕН

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ СТОСУНКИ НА ДОЛИНЦІНІ В 1942–1947 РОКАХ У КОНТЕКСТІ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ПОДІЙ

Коли десять років тому відзначали 60-річчя «ювілеї», українське суспільство було ще дуже мало поінформоване про стосунки поляків з українцями на західноукраїнських землях у воєнний і повоєнний період після Другої світової війни. Із-за кордону лунали лише «спогоди» про трагічні події на Волині, котрі збурили суспільство й навіть викликали ворожу реакцію українських політичних сил, що представляли східні і південні райони України. А у західних регіонах і сьогодні не дуже хтось правду випитує. Тоді Президент Ющенко, дуже м'яко й тактовно, висловився щодо найвищого польського представництва: «Прощасмо і просимо прощення». Обидві політичні сторони, теж дуже тактовно, вирішили віддати це болюче питання історикам. Але з плином часу влада в обох державах змінилася, а наука історія досягла значного прогресу і тепер ми вже добре поінформовані, що стосунки поляків з українцями мали трагічний характер не лише на Волині, а на всій території західноукраїнських земель від Сяну до Бугу і навіть далі на південь, а виселити українців вдалось лише із Закарзоння. Волинь не піддалася, а про Східну Галичину й казати нічого. В цьому й «собака заритий». Нині вже ніхто й не згадує, що Перемишль, Холм і територія, що сягала мало не до Кракова, – це українські землі. Українські діти, котрі щороку масово відвідують Польщу, мабуть, не чують від екскурсоводів, що вони стоять на землі своїх предків, густо політій їхньою кров'ю. Хіба що саркофаг Данила Галицького у Холмі може нагадати про те, що великого князя поховали на кордоні, аби означити межу князівства.

Велику роль у вивченні українсько-польського питання зіграли розсекречені документи ОУН і УПА. Теренові й окружні провідники свого часу регулярно (щомісяця) надсилали звіти у крайовий провід із широким суспільно-політичним аналізом подій на теренах своєї діяльності. Документи писалися за «гарячими слідами» і не зазнавали цензури. Нині вони є джерелом невідомої й неупередженої інформації про те, що виселити українців мали з усіх земель, котрі до 1939 р. перебували у володінні Польщі. Польський уряд, котрий із початком війни перебазувався до Лондона, поставив завдання за будь-яку ціну утримати їх у своїх кордонах, то їх і утримували – «ogniem i mieczem». Спочатку великі сподівання поклалися на німецьку військову силу. Будучи окупованою, Польща планувала відновити окупацію захоплених раніше чужих земель. Із крахом Великого Рейху поляки

цілком переорієнтувалися на СРСР і за допомогою його зброї намагалися довершити далекоглядні плани. Тому злочинне переселення є не лише наслідком пакту Молотова – Ріббентропа, а й грандіозних імперських планів Польщі.

Із активізацією українсько-польського питання в наш час, українські історики, а точніше Центр дослідження визвольного руху, виокремив із документів ОУН і УПА інформацію, що висвітлює означені події, і у 2011 р. видав двотомник під назвою «Польсько-українські стосунки в 1942–1947 роках у документах ОУН та УПА». В ньому, зокрема, йдеться і про Долиницю. На прикладі 478 документів подаються відомості з усіх теренів Західної України приблизно такого змісту (збережено мовний стиль оригіналу):

Січень 1942 р. «Всюди зауважено оживлений рух польського підпілля (Бережани, Самбір, Перемишль, Дрогобич, Львів, Золочів і інші), відбуваються наради... в яких беруть участь польські дідачі, ксьондзи і інші».

«В травні появились вже сформовані добре озброєні партизанські загони, зокрема в Карпатах, Холмському, Грубецькому, Томашівському і Замостському повітах. В тому самому часі на теренах згаданих повітів починають теж діяти партизанські загони большевицькі, зложені з місцевого польського і комуністичного елемента, большевицьких військових втікачів та перекинених большевиками парашутистів-диверсантів. І коли в Галичині по кількох виступах і проведеннях у зв'язку з тим арештах, справа польського диверсантського руху ширших розмірів не прибрала... то зате на теренах повітів Замостя – Томашів – Грубець – Холм ця справа представляється дуже серйозно і з кожним днем щораз більше ускладнюється... Репресійні заходи влада застосувала проти цивільного населення, і вони вдарили в першій мірі по українському елементі... Розстріляно досі більш 150 осіб... напади диверсантів відбуваються вночі і вдень, спрямовані проти станиць української поліції (є вбиті української поліції)... заходи диверсантів місцевого чинників вплинути на представників німецької влади, щоб репресії супроти українського населення не стосувалися... не мали досі жодних успіхів. Їм заявили, що через якісь там акції диверсантів Німеччина війни програвати не може... Польське підпілля щораз реалізує на наших землях свої плани. Вже в Галичину на українські села попадають польські підпільники з корінної Польщі, шукають охорони і підтримки».

Дарія БІБИК, краєзнавець (Далі буде)

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАННЯ

Лютий – чи не найурожайніший на ювілеї і дні народження, зокрема просвітан.

У цей час святкують ювілей – директор ТзОВ ВГЦ «Просвіта» **Михайло ЮСЬКІВ**, а також дні народження: голова Тисменицької «Просвіти» **Тарас РУДИК**; член Правління ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка **Василь ЖУРАКІВСЬКИЙ**; головний редактор часопису «Галицька Просвіта» **Богдан ВІВЧАР**; член Правління обласного об'єднання **Дмитро ЗАХАРУК**; відповідальний секретар ІФ МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка **Наталія СИНЮК**; професор **Микола ЛЕСЮК**; голова Тлумацького РО «Просвіта» **Галина ДЗЬОБА**; директор просвітанської друкарні **Орест КАПУСТИНСЬКИЙ**...

Отож вітаємо всіх лютевих іменинників і бажаємо невтомного горіння, творчої снаги і здоров'я для праці на просвітанській ниві, добробуту й любові в родині, багатьох Господом благословених літ.

А ювілярові – пану **Михайлу ЮСЬКІВУ** – засилаємо особливе привітання поетичним словом:

Хай звучать найщиріші вітання!
«З ювілеєм!» – хай скажуть усі.
Хай здійсняються всі

побажання,
Буде радісно й тепло душі.
Хай здоров'я не зрадить

завчасно,
Мир і злагода будуть в сім'ї,
На душі хай весна буде ясна
Навіть в сірі, нахмарені дні.

З роси і води!..

Колектив ІФ ОО ВУТ «Просвіта»
імені Тараса Шевченка
і просвітяни краю

ВАРТО ЗНАТИ

НЕ ВИКИДАЙ БАТАРЕЙКУ

Використані та пошкоджені: від батарейок слід позбуватися з розумом. Навіть використані елементи живлення – вкрай токсичні та потребують правильної утилізації.

В Івано-Франківську облаштовані спеціальні пункти прийому батарейок. Їх налічується 13, і розташовані вони у різних мікрорайонах міста, повідомляє сайт МВК.

Як пояснив начальник управління з питань надзвичайних ситуацій, мобілізаційно-оборонної роботи та діяльності правоохоронних органів Івано-Франківської міської ради Ігор Влізлю, громадяни можуть здати використані пальчикові елементи у спеціальному пункті. Звідти батарейки потрапляють до управління «надзвичайників», а ті транспортують їх на утилізацію.

Адреси закладів, де здійснюють збір використаних елементів живлення:

1. **ІФНТУНГ**, вул. Карпатська, 15.
2. **Івано-Франківський національний медичний університет, гуртожитки № 1, 2**, вул. Тролейбусна, 10.
3. **Департамент освіти і науки Івано-Франківської міської ради**, вул. С. Бандери, 10 а.
4. **ЗШ № 10**, вул. Вовчицецька, 196 б.
5. **ЗШ № 11**, вул. Лепкого, 9.
6. **ЗШ № 15**, вул. Незалежності, 207.
7. **ЗШЛ № 23**, вул. Мазепи, 90.
8. **ЗШ № 25**, вул. 24 Серпня, 13.
9. **Гімназія № 2**, вул. Шухевичів, 35.
10. **ДНЗ № 10**, вул. Миколайчука, 5.
11. **ДНЗ № 12**, вул. Довга, 4.
12. **ДНЗ № 15**, вул. Нова, 19.
13. **ДНЗ № 17**, вул. Вовчицецька, 210.

Щоправда, батарейки приймають і в деяких магазинах. Хоч варто б, аби їх приймали там, де і продають. А ще б організували прийом світлодіодних економних ламп.

ЕКОПРОЕКТ

СИМВОЛ КАРПАТ – РИСЬ

Рись стала символом Карпат, перемігши на Всеукраїнському голосуванні.

Як ми повідомляли, Всеукраїнський фонд дикої природи влаштував голосування за тварину, яка стане символом Карпат.

Днями Всеукраїнський проект «Разом за природу» оголосив переможця голосування. Рись стала символом Карпат.

Тварина набрала більш як 30 відсотків голосів і тепер стане не тільки героїнею освітніх матеріалів для шкіл, коміксів і мультфільмів про збереження природи в Ук-

раїні, але й отримає власну скульптуру в Моршинському парку.

До списку кандидатів увійшли 10 тварин, більшість з яких внесені до Червоної книги України: бурий ведмідь, саламандра плямиста, зубр, кіт лісовий і євразійська рись, а також тритон карпатський, тварина-ендемик (тобто такий вид, який живе тільки в Карпатах). За звання символу Карпат також боролися вовк, вивірка карпатська, їжак білочеревний, борсук звичайний.

«Завдяки голосуванню тисячі українців дізналися про

рідкісні й такі, що зникають, види тварин, які потребують захисту», – зазначила представник організаторів проекту Марина Соловйова.

За її словами, рись називають невловимим мисливцем. Сьогодні в Україні живуть близько 350 представників цього виду. За даними вчених, у Карпатах залишилося близько 220–250 особин, а на Поліссі – до 80–100.

ЧИТАЛЬНЯ

НАЙКРАЩА КНИЖКА ПРИКАРПАТТЯ

Зайве говорити про велике значення читання книжок людиною для її власного розвитку й естетичної насолоди. Зрештою для того, щоб почувати себе гомо сапієнс, а не лише гомо габілес (людина розумна, а не людина вміла).

Приблизно цими принципами керується обласна організація Національної спілки письменників України, коли здійснює відбір найкращих книжок року в Прикарпатті.

Вже другий рік поспіль журі з членів Спілки письменників, бібліотекарів, продавців книжок з Івано-Франківська, а цього року з представників управління культури, національностей і релігій облдержадміністрації обирає найкращих.

Непросто вибрати найкращі видання серед сотні книжок, що видаються в

нашій області. Звісно, будь-якому вибору можна заперечити, бо кожен має свою думку про те чи інше видання. Але контури відбраного як найкраще найбільш близькі до істини, якщо така взагалі можлива.

Якщо у 2016 році було визначено книжку у дев'ятьох номінаціях, то в 2017 році кількість номінацій збільшилася до дванадцяти в різних жанрах літератури. Зокрема, такими номінаціями визначено жанр дитячої літератури і краєзнавча книжка.

Церемонія нагородження відбулася в обласній науковій бібліотеці імені Івана Франка. Її вів голова обласної організації НСПУ Євген Баран, дипломи вручала заступник начальника управління культури, національностей і релігій Мирослава Корнелюк. Серед переможців цього року

ного конкурсу на найкращу книжку такої відомі письменники як Н. Стефурак, С. Прощук, Л. Пилип'юк, С. Бреславська, В. Головацький, В. Лесів, І. Монолатій, М. Лесюк, М. Васильчук, О. Тебешевська, В. Смирнов, Я. Ткачівський.

На мою думку, і сам конкурс, і церемонія нагородження (і зміст нагородження) потребують більшого резонансу, більшої зацікавленості публіки, котра читає, відповідно і локація нагородження має бути більш представницька, тобто зал, аудиторія, супровід тощо.

Але добре, що такий конкурс – орієнтир у морі книжок вдається проводити й надавати йому відповідного значення.

Василь БАБІЙ,
заступник голови ОО НСПУ,
член журі, просвітянин

ОБЛІК

ПОРАХУЄМ БРАТІВ МЕНШИХ

Завершився сезон полювання 2017–2018 років. Користувачі мисливських угідь Прикарпаття приступили до проведення щорічного обов'язкового обліку диких тварин, повідомляється на сайті облдержадміністрації.

Під час обліку визначають чисельність тварин та місця їхнього перебування на території господарств, розраховують норми добування на наступний мисливський сезон. Фахівці Державної екологічної інспекції в області здійснюють контроль за дотриманням вимог природоохоронного законодавства під

час проведення обліку фауни, а також проводять перевірки щодо контролю за охороною тваринного світу в межах мисливських угідь та на територіях об'єктів природно-заповідного фонду області.

Особливу увагу уділяють відповідності фактичної чисельності оленя благородного, кабана дикого, козулі європейської, зайцюрсака та інших мисливських тварин до оптимальної чисельності, визначеної матеріалами мисливського впорядкування.

Іван ЗАЄЦЬ

ПРОСЛАВЛЯЄМО ТЕБЕ, ГОСПОДИ

11 лютого, 16.00 НД «Просвіта»

РІЗДВЯНИЙ ВЕЧІР

У програмі:

колядки та духовні пісні у виконанні о. Вітольда Левицького та вокального ансамблю «Діти світла», а також вертепне дійство за участі дітей катехитичної школи «Полум'я любові» парафії Серця Ісуса і Серця Марії м. Долина

Організатори:
ГХР «Клич», ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка

Івано-Франківське обласне об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка

РОМАНТИЧНИЙ ВЕЧІР

«МЕЛОДІЯ ДВОХ СЕРДЕЦЬ»

Дрескод:

дівчата і жінки у вечірніх довгих сукнях, юнаки й чоловіки – у святкових костюмах.

14 лютого, 17.00 НД «Просвіта»

НЕЗАБУТНІ

ВАСИЛЬ ОЛІЙНИК

(05.02.1948–06.02.2016)

Василеві Олійнику сімдесят років. Ювілей, який він уже, на жаль, не відсвяткує... віджив. Відсвяткував, відбив свою життєву долю й пішов у засвіти. Та залишився його символічний рушник, на якому червоними та чорними кольорами вишите його буття.

І розцвіли на ньому його дитинство, юність, навчання і праця (в Долинській районній газеті «Свіча»), його творчі успіхи, поезія, проза, нариси журналіста, яким він був. І все це позначене його розумом, талантом, любов'ю, патріотизмом, жадобою служіння літературі й людям.

Понад десять поетичних збірок вийшло з-під Василевого золотого пера. Лише

кілька назв: «Толока», «Княгиня», «Крижма», «Стремєно», «Гармонія площин»...

Життя поетове було гармонійним у його прагненнях і втіленнях, творчих досягненнях і успіхах, громадському служінні суспільству, у своїх почуваннях і душевних поривах.

Василь Олійник був активним членом НСПУ і НСЖУ. А ще – довголітній голова Долинської «Просвіти». По ньому залишилася добра слава творця й організатора щорічного свята ліричної Франкової поезії в Лоліні, яке і нині живе як добра пам'ять про самого Василя Олійника.

Він поет, творець зрілого, метафоричного слова, розчиненого й замішаного на любові, жертвності, слова

високого духовного польоту, небайдужого до країни, людей, родини. Його лірика м'яка, довершена, орієнтована на найкращі зразки цього жанру у вимірах Всеукраїнських і європейських.

Про нього нагадуватимуть, без нього, але з його невимрущеним серцем, житимуть створені у часи натхнення поезії, даровані людям на естетично-духовний спожиток, на утвердження безсмертного українського слова.

Побратими по перу, просвітяни

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ!..

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА

ЛЮТИЙ

(Продовження. Поч. в № 5)

12 ЛЮТОГО

1928 р. народився **Іван Козовик** (с. Данилівці тепер Зборівського р-ну Тернопільської обл.), церковно-просвітанський діяч, професор, декан теологічно-філософського факультету Івано-Франківської теологічної академії. Почесний доктор богослов'я.

1948 р. народився **Михайло Юськів** (с. Осташівці Зборівського р-ну Тернопільської обл.), енергетик електропостачання промислових підприємств і міст, завідувач господарством ОО ВУТ «Просвіта», нагороджений просвітанською медаллю «Будівничий України».

13 ЛЮТОГО

1853 р. народився **Володимир Озаркевич** (с. Белелуя тепер Снятинського р-ну), греко-католицький священник, культурно-громадський діяч, член «Просвіти».

1963 р. народився **Ігор Дейчаківський** (с. Ямниця Тисменицького р-ну), вчитель-методист, заслужений працівник освіти України, директор Івано-Франківської гімназії № 1. Автор монографічних видань на історичну, краєзнавчу та педагогічну тематику. Лауреат літературно-мистецької премії імені Романа Федорива та краєзнавчої премії імені Володимира Полека.

15 ЛЮТОГО

Стрітення Господнє.

16 ЛЮТОГО

1903 р. народився **Ярослав Генік-Березовський** (с. Ямниця Березів на Косівщині), лікар, громадсько-культурний діяч.

1938 р. народився **Богдан Грицуляк** (м. Івано-Франківськ), доктор медичних наук, професор кафедри анатомії і фізіології людини та тварин.

1973 р. народився **Любомир Равлюк** (с. Устя Снятинського району), педагог, композитор і виконавець, викладач музики педагогічного коледжу Чернівецького Національного університету імені Юрія Федьковича.

18 ЛЮТОГО

1923 р. народився **Микола Тимчук** (с. Грушка тепер Тлумацького р-ну), член ОУН, дивізійник.

1933 р. народився **Євген Крамар** (с. Приозерне Рогатинського р-ну), український історик, поет і дисидент, автор історичних книжок «Дослідження з історії України», «Славетна українка на султанському дворі».

1928 р. народився **Іван Дреботюк** (м. Косів) український народний майстер художнього різьблення на дереві. З 1962 року працює в Косівських художніх майстернях (тепер – художньо-виробничий комбінат).

20 ЛЮТОГО

День Героїв Небесної сотні.

1888 р. народився **Василь Барвінський** (м. Тернопіль), композитор, піаніст, музикознавець і педагог, почесний доктор Українського вільного інституту у Празі (з 1933), доктор мистецтвознавства (з 1940). Концертував у містах Західної України, також у Станіславі.

1958 р. народилася **Уляна Голованська** (м. Львів), історик, музеєзнавець, завідувачка відділу давньої історії Івано-Франківського краєзнавчого музею, досліджує жіночий рух у Галичині в кін. XIX – поч. XX ст., діяльність Союзу українок, історію с-щі Заболотів Снятинського району, член ради та керівник секції історії обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

21 ЛЮТОГО

Міжнародний день рідної мови.

1878 р. народився **Микола Лепкий** (с. Жуків тепер Бережанського р-ну Тернопільської обл.), педагог, громадсько-культурний діяч, голова Станіславівської філії «Просвіти» (1918, 1941).

22 ЛЮТОГО

1893 р. народився **Теодор Мартинець** (м. Богородчани), сотник УГА, активний член «Просвіти» та «Рідної школи» в Богородчанах, очолював богородчанське відділення Земельного банку. Репресований в 1939 р., вивезений у табори, подальша доля його не відома.

24 ЛЮТОГО

1948 р. народився **Станіслав Щербатих** (псевдонім Тризубий Стас), (м. Алейськ, Росія), співак, яскравий представник української гумористичної авторської пісні. Автор понад 300 пісень та 1300 коротких анімаційних фільмів, а також опери «Корова Середа», фантастично-кримінального роману «Нічия земля» і кількох оповідань. Деякий час жив в Івано-Франківську.

(Закінчення буде)